

Budakeszi Díszpolgárai

Budakeszi Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2017. július 27-i ülésén határozott arról, hogy a 2017-es évben a Budakeszi Díszpolgára címet megosztva, a néhai Somos Miklós és Lieber Éva, valamint Albert Gábor és Albert Zsuzsanna művészházaspárok részére adományozza.

Somos Miklós Munkácsy-díjas festőművész, a Magyar Művészeti Akadémia tagja, a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének alapító tagja és a kortárs magyar művészet meghatározó alakja 32 éven át élt Budakeszin feleségével, Lieber Éva festőművésszel. Gyermekük, Somos Éva festő-restaurátor és Somos Gyula festőművész jelenleg is Budakeszi megbecsült polgárai.

Somos Miklós 1933-ban született Miskolcon, 1951-től a Magyar Képzőművészeti Főiskola hallgatója volt. 1956-ban kötött házasságot Lieber Évával, a főiskolát egy évvel később 1957-ben fejezte be.

Ettől az évtől a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének tagja. A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége – mely ma legnagyobb magyar keresztény civil szervezet – 1989 januárjában alakult, melynek Somos Miklós is alapító tagja volt.

1997-ben a Magyar Művészeti Akadémia tagjai közé választották.

Művészetére kezdetben az expresszionizmus, majd a hetvenes évektől a kubizmus volt hatással. Festészetét nehéz lenne stílus kategóriákkal meghatározni. Egyedi látásmód jellemzi, elvont tartalmú képei is a figuralitás határain belül maradnak. A művész gyakran festett bibliai témákat is, a nyolcvanas évektől tizenegy szekkót készített különböző magyarországi templomokba. Festészetében szívesen utalt korábbi művészettörténeti korokra, különösen a román kori, gótikus és reneszánsz művészetekhez kötődött. Számos egyéni és csoportos kiállítása volt Magyarországon és külföldön egyaránt. Tárlataival találkozhattak például Bolognában, Bécsben, Münchenben, Amszterdamban, de itt Budakeszin is, az Erkel Ferenc Művelődési Központban.

Somos Miklós a festészet mellett érdeklődött az irodalom iránt is számos verset is írt egészen 1972-ig. Halála után, 2012-ben jelent meg a verseit tartalmazó Már túl a falakon című kötet, amelyet Somos Gyula, Szőnyi Ferenc és Radnóti Katalin állított össze.

Mindezekon túl műfordítással és keresztény ikonográfiával is foglalkozott: a szentek életének és ábrázolásainak felhasználásából egy lexikonszerű gyűjteményt állított össze, mely még feldolgozásra vár.

Számtalan hazai és külföldi díjjal ismerték el munkásságát. Többek között Derkovits ösztöndíjjal, Tornyai-plakettel, Egry József-díjjal, Munkácsy-díjjal, egyházművészeti ezüstdiplomával, Szent Miklós Érdemrend aranykeresztjével és az Országos Táblaképfestészeti Biennále aranydiplomájával is kitüntették.

Felesége, Lieber Éva Tornyai-díjas festő- és textilművész, a Magyar Festők Társaságának, a Mednyánszky Társaságnak, a Magyar Vízfestők Társaságának és az Olajág, Keresztény Művészeti Társaságnak volt tagja. 1951-ben a Szépműves Líceumban divat szakon érettségizett. Szintén 1951-1957 között végezte el a Magyar Képzőművészeti Főiskolát alkalmazott grafika szakon, de eredeti elképzeléseit követve festeni kezdett. Olaszországi, erdélyi, skandináviai, franciaországi, felvidéki, ausztriai és hollandiai tanulmányutakon járt.

A 60-as évek elején festészete szimbolikus tartalmú, realista stílust mutatott. Ahogy férje, úgy Lieber Éva is érdeklődött más művészetek után, az olajképek mellett kerámiákat, majd a 60-as évek végétől rátétes és varrott textilképeket is készített. Textilein és faliszőnyegein keresztül fogalmazta meg az emberi élet fontos állomásairól, születésről, szerelemről, halálról, vágyakról és kudarcokról, kétségekről és bizonyosságokról vallott gondolatait. A művésznőnek a család 1977-es Budakeszire költözése adott újabb lendületet az olajfestészet terén. Stílusát immár a letisztult formák, a levegő és fény jellemezte. A nagyközönség számos kiállításon ismerhette meg a művésznő munkásságát, például Budapesten, Dunaújvárosban, Veszprémben, Sopronban, Kecskeméten, de itt nálunk, Budakeszin is.

Férjéhez hasonlóan Lieber Évát is számos díjjal tüntették ki. A SZOT-pályázaton 1970-ben III. díjat nyert. Az Egri Akvarell biennálé díját ugyanebben az évben, a Balatoni Nyári Tárlat nívódíját 1974-ben nyerte el. 1982-ben Tornyai-díjjal ismerték el a munkásságát.

A házaspár aktívan részt vett városunk életében, Somos Miklós hosszú éveken át vezette a Budakeszi Római-katolikus Egyházközség Képviselő-testületét és feleségével együtt számos kiállítást rendeztek Budakeszin. A Kálvária dombon felújított stációk közül három stációképet Somos Miklós, a sorban az elsőt pedig felesége festette.

A művészpár kiváló hazai és nemzetközi munkássága, embersége, példamutató emberi magatartása és értékrendje mindannyiunk számára példa lehet.

A díszpolgári cím, a város vezetése és a budakeszi közösség elismerése a jelentős eredményt hozó munkájukért, életművükért, a város hírnevének öregbítéséért, művészeti értékeinek gyarapodása érdekében végzett kiemelkedő tevékenységükért.

Albert Gábor Budakeszin élő Kossuth-díjas író, a Magyar Írószövetség, a Magyar Művészeti Akadémia és a Százak Tanácsának tagja.

Albert Gábor 1929-ben református családban született a Baranya megyei Egyházasharasztin. Gyermekéveit ormánsági falvakban Sámodon és Sellyén töltötte. Középfokú tanulmányait a kőszegi katonaiskolában kezdte, majd a pécsi állami Széchenyi István Gimnáziumban érettségizett. A pécsi tanárképző főiskolán, a pécsi egyetem jogtudományi karán és a budapesti református teológiai akadémián eltöltött évek után 1954-ben az ELTE bölcsészkarán magyar-könyvtár szakon szerzett diplomát.

Ezt követően egy évtizedig dolgozott az Országos Széchényi Könyvtárban, majd 1964 és 1990 között az Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézet könyvtári és dokumentációs osztályát vezette. 1988-ban részt vett a Magyar Protestáns Közművelődési Egyesület megalapításában, melynek előbb Szentágothai János mellett annak titkára lett, majd később elnökévé választották.

Miután a Református Egyház visszakapta szárszói konferenciatelepét, részt vett az évenként megrendezett értelmiségi konferencia szervezésében, programjának kidolgozásában.

A megújuló Magyar Írószövetségben több tisztséget töltött be. Az Arany János Alapítvány kuratóriumának vezetése mellett 1998-2001 között a Magyar Írószövetség elnökségének is tagja volt. 1991-ben az Új Magyarország című napilap alapító főszerkesztője lett, majd 1992 és 1995 között a határainkon kívül élő magyaroknak szóló Magyarok Világlapját szerkesztette.

Irodalomkritikái, esszéi, novellái irodalmi folyóiratokban, s később összegyűjtve önálló kötetekben jelentek meg. Első novelláskötetét Albérleti szobák címen a Szépirodalmi Könyvkiadó 1966-ban adta közre. Szociográfiája – az Emelt fővel – 1983-ban jelent meg a Magyarország felfedezése sorozatban. Ebben a 20. századi agyonhallgatott kényszer-telepítésekről, többek közt a bukovinai székelyek és a felvidékről elűzött magyarok kálváriájáról és a németek kitelepítéséről ír.

1986-ban a Művészeti Alap díjával, 1996-ban József Attila-díjjal, 2003-ban Péterfy Vilmos-, majd Arany János-díjjal tüntették ki. A Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztjét 2004-ben, a Haza Embere díjat 2011-ben, a Magyar Érdemrend tisztikeresztjét

2013-ban kapta meg. 2015-ben Kossuth-díjjal, 2016-ban a Magyar Örökség-díjjal ismerték el a munkásságát.

Felesége, Albert Zsuzsa József Attila- és Magyar Örökség-díjas író, a Magyar Írószövetség és a Berzsenyi Dániel Irodalmi és Művészeti Társaság tagja.

Albert Zsuzsa 1932-ben született Budapesten. 1954-ben az ELTE bölcsészkarán magyar szakon szerzett diplomát. 1954-ben kötött házasságot Albert Gábor íróval, két gyermekük született, Albert Gábor Áron és Albert Orsolya Eszter.

1954 és 1994 között a Magyar Rádió irodalmi osztályának szerkesztője, 1994-től 2008-ig munkatársa. Száznál is több kiváló íróról, művésztől készített műsorokat. Ezek egy része nyomtatásban is megjelent a 20. századi magyar irodalmat bemutató, méltán híres és sokszor idézett Irodalmi legendák – legendás irodalom című sorozat 10 kötetében. 1995 és 1997 között a Duna Televízió külső munkatársa. Albert Zsuzsa versei eddig hat kötetben jelentek meg. 1997-ben Magyar Lajos-díjjal, 2012-ben a Magyar Érdemrend lovagkeresztjével, 2013-ban József Attila-díjjal, majd 2016-ban Magyar Örökség-díjjal tüntették ki.

Az Albert házaspár aktívan részt vesz a Budakeszi Református Gyülekezet, valamint városunk társadalmi- és közéletében. Az ukrajnai háború miatt nehéz helyzetbe került beregdédai családok támogatására szervezett önkormányzati pénzadomány gyűjtésben is partnerséget vállaltak. Mindezekon túl rendszeres közreműködői a város rendezvényeinek, író-olvasó találkozóinak és könyvbemutatóinak.

Albert Gábor és Albert Zsuzsa odaadó és szilárd felelősségtudattal bíró író-költő házaspár, akik munkásságukkal, egész életművükkel hozzájárultak az egyetemes magyarság szellemi értékeinek erősítéséhez. Elhivatott, lelkiismeretes szolgálatuk, a nemzet sorsáért felelősséget vállaló magatartásuk révén váltak követendő példává szűkebb közösségünk, Budakeszi lakosai, valamint Magyarország és a határon túli magyar testvéreink számára.

Albert házaspár

Somos Miklós

